

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการลดปัญหาการดื่มสุราของผู้ติดสุราที่รับบริการ โรงพยาบาลสวนปรุง

ผู้เขียน นางสาวสุนทรี ศรีโกไสย

ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัทราภรณ์ ทุงปันคำ ประธานกรรมการ
อาจารย์ชวลินี สุวรรณยศ กรรมการ

บทคัดย่อ

การติดสุราเป็นผลมาจากการติดทางด้านชีวเคมีและทางด้านจิตใจ ผลกระทบของการดื่มสุราจึงมีมากมายเนื่องจากผู้ติดสุราไม่สามารถหยุดดื่มได้ บ่อยครั้งที่ผู้ติดสุราไม่เข้าใจในปัญหาของตนเองอย่างลึกซึ้ง หรือขาดแรงจูงใจเข้ารับการรักษา การบำบัดรักษาผู้ติดสุราโดยวิธีการเสริมสร้างแรงจูงใจ เป็นวิธีการให้การปรึกษาสำหรับผู้ติดสุราให้สามารถลดปริมาณการดื่มหรือหยุดดื่มสุราได้ และทำหน้าที่ได้ตามปกติ การศึกษาเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลในแต่ละระยะของการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการลดปัญหาการดื่มสุราของผู้ติดสุรา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ติดสุราที่มารับบริการ ณ คลินิกบำบัดสุราของโรงพยาบาลสวนปรุงที่มีคุณสมบัติตามกำหนด จำนวน 22 ราย เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบประเมินติดตามการบำบัดรักษาผู้ป่วยแอลกอฮอล์ 2) แบบวัดขั้นตอนความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษาที่ผ่านการตรวจสอบ ความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ .82 และ 3) แบบวัดผลลัพธ์ที่ตามมาในผู้ดื่มสุรา ที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ .88 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สถิติทดสอบค่าที (T-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียวเมื่อมีการวัดซ้ำ (One-way repeated measure ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการทำหน้าที่โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเพิ่มขึ้นในแต่ละระยะของการบำบัด
2. ร้อยละของจำนวนวันที่ดื่มหนักของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนลดลงในแต่ละระยะของการบำบัด
3. ร้อยละของจำนวนวันที่หยุดดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละระยะของการบำบัด
4. คะแนนขั้นตอนความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษาในด้านการยอมรับ ด้านความล้มเหลว และด้านกำลังลงมือทำในการบำบัดระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)
5. คะแนนเฉลี่ยผลลัพธ์ที่ตามมาในผู้ดื่มสุราในด้านร่างกาย ด้านความรับผิดชอบทางสังคมด้านความสามารถในการควบคุมอารมณ์ตนเอง ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านภายในของบุคคล ในการบำบัดระยะที่ 7 ($time_{wk_2}$) มีค่าน้อยกว่าการบำบัดในระยะที่ 1 ($time_{wk_0}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการบำบัดเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการลดจำนวนวันที่ดื่มหนัก ลดผลลัพธ์ที่ตามมาจากการดื่มสุรา เพิ่มจำนวนวันที่หยุดดื่ม เพิ่มความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษา และเพิ่มความสามารถในการทำหน้าที่โดยรวมของผู้ดื่มสุราที่รับบริการแบบผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสวนปรุง ดังนั้นควรมีการดำเนินการบำบัดโดยวิธีนี้ต่อไปและควรนำไปประยุกต์ใช้ในการบำบัด ผู้ดื่มสุราในโรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลชุมชน

Independent Study Title Effectiveness of Motivational Enhancement Therapy
Among Alcohol Dependence Clients Receiving Service
at Suan Prung Psychiatric Hospital

Author Mrs. Soontaree Srikosai

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric
Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Patraporn Tungpunkom Chairperson

Lecturer Chalinee Suvanayos Member

ABSTRACT

Alcohol dependency is a result from both biochemical and psychological dependency. The impact is great as they are unable to stop drinking. Oftentimes they do not understand the depth of their problems or are unmotivated to seek treatment. Motivational Enhancement Therapy (MET) offers counseling to alcoholics to decrease alcohol consumption, stop drinking, and function in a more normal manner. Objective of this study was to examine MET and its effectiveness in motivating alcoholics to reduce problems as a result of drinking. Subjects included 22 alcoholics who received treatment at Out Patient Addiction Clinic, Suan Prung Psychiatric Hospital. Instruments were 1) Alcohol Follow Up Assessment Form, 2) Stages of Change Readiness and Treatment Eagerness Scale (SOCRATES-8A) which had Cronbach reliability of .82 and 3) Drinker Inventory of Consequences (DrInC-2L) with Cronbach reliability of .88. Data were analyzed using descriptive statistics, T-Test and One-way repeated measure ANOVA.

Results revealed that

1. Global Assessment of Function increased after each session.
2. Heavy drinking day % decreased after each session.
3. Abstinence day % increased after each session.
4. Stages of Change Readiness and Treatment Eagerness Scale in the areas of recognition, ambivalence, and taking step in session 1 to 7 were significantly different ($p < .05$).
5. Average score of Drinker Inventory of Consequences in the areas of physical, social responsibility, impulse control, interpersonal, and intrapersonal in session 7 (week₁₂) less than session 1 (week₀) significantly ($p < .05$).

Results indicated that the effectiveness of MET found a decrease in heavy drinking each day, decrease consequences of drinking, increase of abstinence day, increase stages of change readiness and treatment eagerness, and increase global assessment of function among alcoholics at Out Patient Unit, Suan Prung Psychiatric Hospital. Therefore, MET should be implemented continually. Further recommendation would include MET in the treatment regimen in others setting such as general or community hospital.